

CUVÎNTUL LIBER

COTIDIAN INDEPENDENT

ANUL III
NR. 405

MIERCURI,
10 IULIE 1991

4 PAGINI • 3 LEI

Și totuși „veșnicia s-a născut la sat“!

Pornind de la o stare sufletească bună

La Peștișu Mic am ajuns într-o zi în care ploaia se cernea cu intermitențe deasupra satului. Curios, impresia pe care am trăit-o poposind în această localitate din apropierea Hunedoarei nu a fost una de respingere și apatie, produsă de poluare, ci de lumină, de curățenie, generate, mai ales, de liniștea și hărnicia oamenilor. Dovadă că lucrurile au început să intre, aici, pe un făgaș normal, aroma pământului, asemenea unei ademenitoare pini scoase din cuptor, simțind-o fiecare cu putere.

„Cei mai mulți consăteni se bucură că au ajuns să-și lucreze din nou pământul pe care l-au avut, ne spunea gospodarul Viorel Stoica. Pe lângă cei mai în vîrstă avem și tineri cărora nu le e frică de lucru. Lucră și la combinat, lucră și pământul de trăneste, pentru că, gîndesc ei, „tot ce iau de pe el e la meu“. Sînt și oameni, destui, care intră în posesia pământului cu spațiu, se gîndesc cu ce o să-l lucreze, S.M.A.-ul fixînd plăți mari pentru lucrările pe care le face. Și au dreptate, nu toți au puterea să le achite“.

„Există o dorință a localnicilor de a-și munci pământul — ne-a mărturisit primarul comunei, domnul Ioan Pătrău — cum n-am mai văzut; pământul pe care și l-au dorit dintotdeauna și pe care l-au dobîndit cu ajutorul lui Dumnezeu și al Revoluției. Nu putem spune că oamenii sînt mulțumiți pe deplin în privința suprafețelor pe care le primesc. E o situație, cred, generală pe județ, că la colectivizare oamenii au declarat pământ mai puțin, acum apar pretențiile adevărate, dar acestea trebuie dovedite cu acte de la Cartea Funduară. Pînă la toamnă, sperăm ca fiecare să intre în posesia acelor acte“.

Pornind de la o astfel de stare sufletească, în

general bună, oamenii aspiră, își fac planuri de viitor. Încearcă să schimbe din mers unele lucruri în favoarea satului și a lor.

„BLOCUL“,
DEOCAMDATA,
UN OBSTACOL
GREU DE TRECUT

Nu l-am fi luat în seamă, dacă primarul comunei nu ne-ar fi atras atenția că la intrarea în localitate, pe dreapta se află un bloc de locuințe „care arată mai rău decît căminul cultural“ (acesta din urmă este nefolosibil de o bună bucată de timp). Primăria a făcut demersuri la I.G.C.L. Hunedoara (pro-

cestui an și pe care constructorul, I.G.C.L. Hunedoara, l-a uitat.

STAREA DRUMURILOR...

Tocmai în ziua vizitei noastre în comună venise și domnul Titus Ionescu, directorul Direcției Județene a Drumurilor R.A. care, la rugămintea localnicilor, încerca să dea mîna de ajutor calificată în repararea unor porțiuni de drumuri. Primarul comunei mărturisea că s-a întreprins chiar un studiu de modernizare a drumului pentru Valea Nandruului,

MINEL BODEA,
GH. I. NEGREA

(Continuare în pag. a 2-a)

PEȘTIȘU MIC

prietar și constructor) să schimbe soluția de construcție, blocul, inițial, avînd în proiect 8 apartamente, iar la parter spații comerciale, întrucît „nu vine nimeni la Peștiș să locuiască și să se încălzească cu lemne“. Problema e îngurcată. Acum, constructorul nu mai vrea să se implice. Primăria însă doarește finalizarea lui, pentru că există în comună mare nevoie de spații comerciale sau pentru micii întreprinzători privați. De exemplu, un grup de proiectanți solicită spațiu pentru a veni în sprijinul unor cetățeni ce vor să-și construiască locuințe cu proiecte și cu asistență tehnică. Tot aici, se dorește darea în folosință a centralei telefonice pentru care a fost fixat ca termen trimestrul al II-lea al acestui an; acum s-a amînat pentru trimestrul al III-lea și probabil... Toate acestea se datorează unui bloc planificat de Primăria municipiului Hunedoara a fi dat în folosință în trimestrul al IV-lea al a-

CE FACEM CU CASTELELE ?

De la predecesori, mai bogăți sau mai săraci, cum au fost, ne-au rămas ca moștenire, între alte mărturii ale trecerii prin istorie, numeroase case mari și chiar castele. Interesindu-se de soarta acestora, Comisia Națională a Monumentelor Istorice, de pe lângă Ministerul Culturii, împreună cu prefecturile, au inițiat o acțiune de inventariere a fostelor castele, a caselor și a conacelor boierești (cu anexele lor — magazii, grajduri, crame, beciuri), considerîndu-le ca monumente istorice, precizînd că primăriile locale sînt obligate ca în cazul dezafectării din folosință inițială (seal de unități agricole, magazii ș.a.) să procedeze la găstrea unor beneficiari care să asigure buna conservare și

folosire a obiectivelor respective.

Din verificările efectuate s-a constatat că dintre cele 34 de astfel de obiective, 22 sînt, în prezent, sedii ale unor instituții de cultură, organisme și organizații de stat și servicii sociale, 8 — sedii ale unor cooperative agricole în lichidare, 3 — locuințe individuale, iar unul este folosit ca unitate de turism.

În urma analizării propunerilor făcute de primării, s-a stabilit ca 20 de obiective să rămîna cu destinația actuală, iar pentru celelalte se caută noi beneficiari. Potrivit propunerilor respective, se prevede ca 6 astfel de monumente să fie utilizate ca spații comerciale și

NICOLAE TIRCOB

(Continuare în pag. a 2-a)

La parterul blocului nr. 2/8, din centrul orașului Brad, Primăria a atribuit întreprinzătorului Viorel Dărăștean un modest spațiu comercial. Aici există în permanență o bună aprovizionare, servicii civilizate, se practică prețuri accesibile pentru consumatori.

Foto PAVEL LAZA

UNA PE ZI

O clientă intră furioasă în prăvălia unui negustor de fructe și-i spune:

— Acum o jumătate de oră l-am trimis pe fiul meu să cumpere 1 kg de mere de la dv.. Am cîntărit merele și spre surprinderea mea, abia dacă erau 700 grame.

— Tot ce este posibil, doamnă, dar pe băiatul dv. l-ați cîntărit ?!

Drobul de sare

O parte dintre locatarii blocului M de pe bulevardul Decebal din Deva sînt în litigiu cu Societatea comercială Avicola Mintia, pe tema destinației spațiilor de la parterul blocului. Un litigiu în care s-a solicitat, mai bine-zis locatarii au solicitat, „arbitrajul“ Prefecturii, al Primăriei Municipale, al Inspectoratului de Stat pentru Calitatea Construcțiilor, al ziarului nostru.

Despre ce spații și destinație este vorba? La parterul blocului respectiv, numita societate a finanțat, pe timpul construcției, lucrările pentru un restaurant specializat pe produse avicole și pentru un magazin de prezentare-desfacere. La terminarea lucrărilor, restaurantul specializat a devenit cantină-restaurant iar magazinul de prezentare-desfacere a căpătat destinația de local familial pentru copii și tineret, ambele administrate de cu totul alte unități.

ION CICLEI

(Continuare în pag. a 2-a)

FLASH!

COMBINE ÎN LANURI. Pe măsură ce starea terenului și a vremii permit intrarea combinelor în lanuri, secerișul orzului se extinde în tot mai multe localități. Pînă ieri, această acțiune a fost declanșată în 14 sate, printre care amintim: Pricaz, Romos, Batiz, Gelmar, Aurel Vlaicu, Sintandrei și altele.

„23 MILIOANE“. Începînd de azi, la chioșcurile de difuzare ale ziarului „Cuvîntul Liber“,

cei interesați își pot procura periodicul „23 milioane“ editat de Asociația pentru Protecția Consumatorilor. „23 milioane“ este călăuză absolut necesară consumatorului care, printr-o bună informare, reușește să iasă învingător în lupta cotidiană cu incorectitudinile și abuzurile pieței libere.

AJUTOARE. Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Deva, care s-a îmbogățit în acest an cu 852 de noi membri, a acordat unui număr de 1009 membri imprumuturi între 1000 și 30000 lei. 39 de membri cu venituri mici au primit de la „casă“ ajutoare nerambursabile în valoare de 32000 lei.

TABĂRĂ DE PICTURĂ. La Baia de Criș își începe azi activitatea o tabără de pictură la care participă 20 de studenți ai Institutului de Arte Plastice, 10 ai Institutului de Arhitectură din București și 2 elevi ai Liceului de Arte Plastice din Deva.

Tabăra este parțial finanțată de Societatea de Cruce Roșie, prin organizația județeană Hunedoara.

PATISERIA DACIA este o nouă unitate ce s-a deschis în cadrul Restaurantului Turist din Deva, unde se desfac zilnic produse de patiserie, sucuri, cafea și înghețată de bună calitate,

servite de un personal atent, competent.

MAGAZIN ALIMENTAR. La Hațeg, pe strada Sarmizegetusa nr. 2, s-a deschis un magazin alimentar. Aici cumpărătorii găsesc zilnic o gamă variată și bogată de produse, mai cu seamă preparate din carne, conserve, legume, ouă, brînzetură, băuturi etc.

REPORTER

FLASH!

DIN ȚARĂ

ÎNCEPÎND DE LA 1 IULIE a.c., se aplică prevederile Hotărîrii nr. 412/14.06.1991, care conțin o serie de modificări ale cheltuielilor de delegare—detasare. Pentru personalul de instituții publice, diurna este de 120 lei. O relativă noutate o reprezintă posibilitatea deplasării cu mîna personală, decontîndu-se contravaloarea biletului de tren, clasa a II-a, sau a biletului mijlocului de transport ce face legătura cu respectiva localitate.

BILANTUL IMPORTURILOR ROMĂNEȘTI pe primele patru luni ale anului curent situează în fruntea listei petrolul brut (inclusiv minerale bituminoase), energia electrică, gaze naturale, minerele de fier (inclusiv concentrate) ș.a., mărfuri a căror valoare este de 1,091 miliarde dolari S.U.A. dintr-un total de 2,14 miliarde.

UN CREDIT în valoare de 200 milioane mărci, eșalonat pe cinci ani, va fi acordat de firma germană SIEMENS pentru refacerea potențialului tehnic al unităților sanitare din România — informează Ministerul Sănătății. Acordul prevede ca 50 la sută din valoarea creditului să fie utilizată direct de minister pentru modernizarea secțiilor de radiologie.

„HEZBOLAH“ ÎȘI ASUMĂ RESPONSABILITATEA. Mișcările proiraniene „Hezbollah“ și-au asumat responsabilitatea pentru atacul ce a avut loc împotriva forțelor israeliene staționate în „zona de securitate“, creată de Israel în sudul Libanului. Într-un comunicat dat publicității la Beirut, „Hezbollah“ afirmă că un comando al rezistenței islamice a lansat un atac făcînd „morți și răniți“ în rîndul unei patrule a serviciilor israeliene.

INSPECTIE FĂRĂ REZULTAT. În cadrul întrevederilor emisarilor O.N.U. cu autoritățile irakiene nu au fost realizate progrese, a anunțat secretarul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică (AIEA), Hans Blix, care însoțește Comisia specială a Națiunilor Unite în misiunea de evaluare a potențialului nuclear și de arme chimice al Irakului. Unul dintre experții în probleme de dezarmare, suedezul Hans Moulanea, a declarat că în acest moment nu poate fi stabilit nici un rezultat al inspecției, transmite AFP. De asemenea, a spus el, nu există certitudinea unei întîlniri a comisiei cu premierul Saddoun Hamadi“.

DIN LUME

Și totuși „veșnicia s-a născut la sat”!

(Urmare din pag. 1)

din stația de autobuz, și aștepta „înțelegere” din partea celor în drept pentru a fi introdus în planul de investiții, măcar un prim tronson de 500 m. Se mai discuta terminarea reparării drumului Peștișu Mare — Nandru, lucrare începută anul trecut și chiar raportată ca... terminată. Așadar, și acum se mai raportează în „devans”! Căciula se fură și vara! Și alte drumuri așteaptă a fi reparate și modernizate. Avantajul ar fi nu numai pentru localnici, dar și pentru hunedoreni, care pot beneficia de o aprovizionare mai bună cu lapte, brânză, iaurt, întrucât mașinile nu pot urca la Dumbrava, Ciulpăz, Cutin.

UN POSIBIL PUNCT TURISTIC

Zona Nandruului — Valea Roatei este de o frumusețe fără seamăn. Ar putea deveni o zonă turistică extraordinară. Terenul poate fi pus cu ușurință la dispoziția unui întreprinzător dornic de câștig — fie el societate comercială, fie particular. Credem că cei așteptați nu vor întârzia să-și facă simțită prezența și mai ales seriozitatea profesională!

DĂM FOC... FELINARELOR!

Nu este vorba de felinare, ci de ceva mai mult — de butelii. Deși Peștișul este... Mic, lipsa lor în satele comunei este mare. Repartiția acestora ridicându-se la 2 pe... an, iar cererea — la 100. Așadar, ultimul doritor va primi-o peste 50 de ani. Se face un apel în acest sens la Prefectura județului pentru a încerca, pe cât posibil, să rezolve doleanța oamenilor poate ceva mai repede.

BATISTE SINT, CULTURĂ BA!

Pe drept cuvânt, oamenii cu care am stat de vorbă se întreabă, dacă, după muncă, nu au și ei voie la o distracție. Dar unde? Căminul se află într-o stare de degradare jalnică — cu tencuiala căzută, acoperișul spart, în loc de ge-

muri — scinduri bătute în cuie. Din lipsa spațiului, nu există nici bibliotecă. Așiderea, director de cămin și bibliotecar. Un caz rar în județ! Cu toții, vîrstnici și tineri, se întreabă dacă în lipsa acestor instituții nu e firesc să se apuce de alte „îndeletniciri”?!

VIATA ȘI SĂNĂTATEA SĂTENILOR ÎNAINTE DE ORICE

La ușa Dispensarului medical din Peștișu Mic ne-a întâmpinat un plîns de copil. Încerca să i-l aline dl. doctor Ioan Cenani, medicul coordonator al dispensarului. Doamnelor doctorițe Georgeta Anca și Tatiana Roman erau plecate în teren, prin cele 9 sate ale comunei, la oamenii aflați în suferință or pentru a face muncă de prevenire a îmbolnăvirilor, mai cu seamă la copiii și femei gravide luate în evidență.

— Avem condiții bune de muncă, de desfășurare a întregii noastre activități pusă în slujba ocrotirii vieții și a sănătății oamenilor — ne spunea dl. doctor Ioan Cenani. În tot ceea ce facem, noi punem mai presus oamenii, sănătatea lor. Aceasta este adevărata menire a medicilor, de a-și ocroti semenii, a le alina necazurile.

CE NU SE CERE — ESTE, CE SE CAUȚĂ... MAI PUȚIN

Lăsăm la o parte faptul deloc de neglijat că Magazinul mixt din Peștișu Mic este găzduit într-o clădire ce ar putea fi transformată în muzeu. Adică, este veche și de... demult! Dar până se va ridica alta nouă mai este. Bine că omul găsește aici cele trebuitoare. Baloți întregi de hîrtie igienică. Nu cumpără nimeni. Dero? Cît vrei. Nu are căutare. Și asemenea produse „fără căutare” mai sînt. Dar o coasă nu se află, zahărul și uleiul nu s-au dat oamenilor. Ei așteaptă...

UN CÎȘTIG PENTRU COMUNA

Mare preț se pune la Peștișu Mic pe munca și priceperea specialiștilor.

Medicul veterinar Remus Ciortea, inginerii agronomi Ileana Radu și Viorica Jura sînt zi și noapte ajutoare de nădejde ale sătenilor. „Dacă fac o socoteală simplă, constat că numărul bovinelor, ovinelor și porcinelor, ca să nu mai vorbesc de păsări, a sporit cu mai bine de 5 la sută față de anul trecut, ne spune dl. Remus Ciortea. Și este în creștere. Noi, specialiștii, sîntem mereu alături de săteni. Cu fapta...”

— Specialiștii sînt un mare câștig pentru comună — concluziona dl. primar. Îi prețuim așa cum se cuvine.

DE CE VINE OMUL LA PRIMĂRIE?

Mai ținem minte de la bătrînii noștri că primăriei i se spunea „Casa satului”. Vă amintiți? „Mă duc la „Casa satului” — zicea moșu’. Neapărat că avea ceva de spus. De bine, de necaz... Îl apăsa ceva pe suflet.

— Eu am fost să-mi plătesc dările pentru pășunatul oilor. (Ioan Toma, cioban).

— La nepoată-mea, Manuela, vreau să-l las ceva moștenire. Dl. primar m-o ascultat. (Pompiliu Toma, pensionar).

— Cine are pădure are viață și sănătate. Așa-i? „Pădurea mea” este de peste 10.000 ha. Vrem s-o mărim. Primăria mă ajută. (Petru Șerban, pădurar).

— Nu am necazuri, dar la Primăria noastră vin cu drag, să ne înțelegem ce putem face mai bine. (Virgil Pălcău, pensionar).

— Cum să nu vin la Primărie? Primarul este copilul satului. Îl mai sfătuim cum să fie bine. (Gheorghe Mihut, pensionar).

— Ați văzut hotarul nostru? Aici, la Peștișu Mic, la Josani, Nandru, Minerău... Ca o floare. Oamenii-s pe hotar, la muncă. (Petru Hărău, pensionar).

...Cu mulți, foarte mulți oameni cărunți, oameni de bine, am stat de vorbă pe îndelete în satele comunei. Ne pare rău că nu putem scrie părerile dumneilor, ale tuturor. Dar ce am promis rămîne: ne vom reintîlni curînd...

Realizatorii „Actualităților” persistă în năra-vul de a ne considera niște subdezvoltați cărora nu trebuie să li se spună chiar totul. În relatarea despre comemorarea Martiriului Evreilor de la Iași, de pildă, s-a menționat în trecut că a avut loc și o tentativă izolată de tulburare a manifestării. Fără nici un alt detaliu. Din asemenea știri trunchiate se nasc neliniștile, falsele presupuneri, zvonurile. Ceea ce s-a petrecut cu adevărat am aflat, ca de atîtea ori, din „Radiojurnalul” dimineții următoare. Complete, corecte, „Radiojurnalele” ar putea constitui un exemplu pentru „Actualitățile” TV. • La „Reflector” ne-au fost prezentați cîțiva antropotzi dintr-o bandă ce a furat 50.000 de rulumenți. Un colonel de poliție vorbea despre „banditismul economic” ce înfloreste pe fondul „indiferenței față de patrimoniul” și constata că mulți dintre acești „indiferenți”, de fapt complicit, sînt contabili șefi și di-

rectori aleși „în mod democratic”. • Dacă n-ai făcut-o încă, urmărește vinerea emisiunea în limba germană și veți înțelege mai bine ce voia să spună strămoșul nostru Tacitus prin „sine ira et studio”, adică „fără mînie și părtinire”. • Dl. Petru Datculescu, directorul I.R.S.O.P., ca „invi-

reproșabilă, el ne-a oferit de toate pentru toți: prezentatori agreabili; mori vedete și fragile starlete; manechine cu pas savant împletit; spectaculoase parade ale modelilor (dar cui oare îi îngăduie punga să se imbrace astfel?); un concurs de frumusețe cu fete care, fiind alese după criterii standard, semănau între ele pînă la pierderea personalității; exces de publicitate picticoasă dar mănoasă; muzică bună în alternanță cu melodii leștoase; valuri de flori și pupături, devenite de la o vreme străjeritoare de la public înspre scenă. Și cîte altele, mai mărunte și mai picante. După bilanș înșă, putem zice că a fost un succes. • Replica săptămînii a roșii-o dl. dr. Mihai Ioan Botez, revenit după 20 de ani, în țară: „Dacă le spun colegilor mei de aici că eu în Canada lucrez de două ori și jumătate mai mult, îmi rîd în nas...”

T. L. PHLOS

Reflexe TV

„tat al săptămînii”, ne face cunoscută concluzia, bazată pe numeroase sondaje de opinie, că „Noi, românii, avem oarecare propensiune înspre zvonul public”. Da, asta e marea noastră plăcere: să pritoacă zvonul, să-l răsfățăm, să-l mai umflăm și-apoi să-i dăm iar drumu-n lume! • Evenimentul artistic al săptămînii a fost fără îndoială Festivalul „București 91”. Spectacol mamut, eşalonat pe cinci seri, într-o organizare complicată dar

DROBUL DE SARE

(Urmare din pag. 1)

După revoluție, investitorul a solicitat pe bună dreptate retrocedarea spațiilor respective. Autoritățile locale și chiar cele județene s-au aflat, la luarea deciziei, într-o situație controversată. În cazul retrocedării ambelor spații, orașul ar fi rămas fără o cantină de uz public, de care este foarte mare nevoie. Conștient, investitorul a acceptat să i se cedeze doar spațiul în care se afla localul familial pentru copii și tineret, cu intenția de a-l transforma în restaurant specializat pe produse avicole. De aici a început litigiul. Locatarii, mulți dintre ei

proprietari ai apartamentelor pe care le ocupă, nu doresc la parterul blocului un spațiu cu destinație de alimentație publică. Și, pentru că nu doresc aceasta, îl acuză pe proprietar că face transformări care afectează structura de rezistență a blocului. La solicitarea d-ilor, specialiștii ai I.G.S.I.C. au controlat lucrările de modificare ce se întreprind în respectivul spațiu, concluzionînd că nu periclitează în nici un fel securitatea construcției.

De fapt, ca să spunem lucrurilor pe nume, nu-i poți interzice cuiva care a investit bani într-un spațiu construit să folosească acel spațiu în scopul sa-

tisfacerii intereselor sale economice. Teama locatarilor că transformarea spațiului respectiv în local de alimentație publică le va face lor viața amară seamănă mai mult cu fabuloasa teamă a bunicii că drobul de sare căzînd va suprima viața micuțului din leagăn.

Transformarea spațiului respectiv a fost avizată de autorități cu anumite condiții, pe care dacă numita societate comercială le va încălca i se poate retrage autorizația de a desfășura aici alimentație publică.

Cu acestea, socotim că, în ceea ce privește implicarea ziarului nostru, am pus punct în respectiva problemă.

Ce facem cu castelele?

(Urmare din pag. 1)

alte servicii utile populației, în cauză fiind cele din Unirea, Riu de Mori, Ostrov, Unciuc, Silvasu de Jos și Ruși. Celelalte vor primi diverse destinații — dispensare medi-

cale, case de odihnă, tabere școlare ș.a. În scopul conservării și valorificării cu mai mult folos a tuturor obiectivelor, s-a stabilit ca primăriile locale să găsească beneficiarii dispuși să realizeze un asemenea deziderat.

De asemenea, cu sprijinul Direcției Tehnice a Prefecturii, se va asigura elaborarea termenelor de proiectare în vederea reamenajării clădirilor respective pentru ca ele să corespundă destinațiilor propuse.

66. ÎȘI CUNOAȘTE FIECARE LOCUL ?

Se va scrie despre noi, despre fiecare dintre noi și despre dumneata Tarantik. Să ajungi în gura oamenilor poate însemna pentru cineva sfîrșitul, pentru altcineva începutul, nu-i așa? Dumneata ai devenit un autor despre care se știe, se vorbește...

Tarantik se împotrivi violent: — Pe mine să nu mă amestecați în treaba asta! Pe mine nu m-a interesat niciodată politica...

— Știu, politica nu, repetă Suda după el, numai că nici pe asasin nu l-a interesat... și pe el îl interesa altceva, banii; senzaționalul... Moartea pe ecranele televizioarelor! Prima piesă polițistă cu o crimă adevărată! Cine-i asasinul? Milioane de oameni l-au văzut, dar nimeni nu-l cunoaște! O premieră sub semnul unei morți misterioase!

— Tot ceea ce spuneți, e, desigur, interesant, dar încă nu mi-ați oferit nici o dovadă. Obiectă Tarantik apăsînd pe cuvinte, gîtuț de emoție.

Suda plecă afirmativ bărbia.

— Încă nu. Dar lipsește puțin, ar fi de-ajuns să găsim locul în care ai stat dumneata... și unde se află asasinul.

— Vorbiți de două locuri?...

— Nu. De unul. — Despre care? — Ei, tocmai asta e! Despre care... răspunse zîmbînd Suda la întrebarea tăioasă a lui Tarantik.

— Lingă ușă nu se afla nimeni, vorbi pe neașteptate recuziterul Adamec.

Tarantik se chirci, situația devenea din ce în ce mai neplăcută pentru el.

— Adamec continuă: — N-ar trebui s-o spun, pentru că e la mijloc prima, dar am avut o scăpare. Cum mă uitam eu așa, să-i văd pe actori jucînd, totul mergea ca pe roate, cînd deodată am simțit că-mi stă inima în loc. Lipsea scrumiera de pe masă. M-am dus fuga s-o aduc, e una pe coridor, pe măsuta telefonului. I-am dat-o domnului Hak, care nu era în imagine, s-o pună pe masă...

— Pot confirma, se auzi vocea lui Hak, domnul Adamec mi-a cerut, într-adevăr, să pun pe neobservate scrumiera pe masă. Dar dacă era sau nu cineva lingă ușă, asta n-aș putea s-o afirm...

Așteptau răspunsul lui Tarantik, dar el tăcea, nu se mai apăra, ci doar în virtutea inerției, colinda mai departe platoul, pentru a se opri lingă practicabilul din spatele camerei lui Kejr.

Suda îl urmărea cu un zîmbet de neîncredere.

— Așadar, povestea cu draperia n-a fost adevărată. Nici cea cu ușa. Dar dacă o să-și amintescă cineva că nici lingă practicabil n-a fost nimeni, ce-ai să spui atunci?

Tarantik își șterse, tăcut, sudoarea de pe frunte. În locul lui, vorbi operatorul Kejr.

— Mă îndoiesc că ați stat acolo, domnule Tarantik, uitați-vă numai la umbra pe care o lăsați pe peretele decorului. V-am fi gonit de mult, puteți face orice, dar nu să stați în calea luminii...

Și Tarantik fu nevoit să-și caute alt loc. Purta-reaua lui începea să fie comică. Își dădea seama că toți îl priveau numai pe el. Știa că fiecare pas îl apropie de capcana în care avea să fie prins.

Suda nu-l lăsa în pace:

— Domnule Tarantik, se pare că nu-ți mai amintești unde ai stat! N-ai vrut să fii în ochii oamenilor, dar ai exagerat puțin. Nu te-a văzut nimeni, nicăieri, unde ai fi putut sta?... Vino, am să te ajut...

Îi zîmbi și, luîndu-l de cot, îl duse spre mijlocul scenei.

— Încearcă să te sui în firida aceea triunghiulară dintre decoruri, acolo precis n-o să te observe nimeni, e poate singurul loc din tot platoul unde puteai să stai fără să fii văzut, nu-i așa?... Și chiar acolo ai și fost.

Tarantik tăcea și nu se mișca din loc. În spațiile lui se afla o deschizătură îngustă între doi pereți de decor, prin care s-ar fi putut strecura fără greutate. Ultimul loc unde se putea retrage. Nu i-ar fi schimbat însă cu nimic soarta, pentru că acest ultim loc era și capcana lui.

(Va urma)

TRIBUNA „CUVÎNTULUI LIBER”

MULȚUMESC, OAMENI CU SUFLET MARE!

Țin să exprim cele mai alese gânduri față de Studioul TV Deva pentru tot ceea ce face pentru oamenii județului, informându-i corect și prompt despre evenimentele ce au loc. Mulțumesc colectivului redacțional și pentru posibilitatea ce ne-a oferit-o să putem urmări emisiunile programului II al TVR.

Sincere și omenești mulțumiri datorez acestui colectiv pentru căldura și amabilitatea cu care m-au tratat ori de câte ori m-am adresat pentru a solicita sprijin sau informații. Înțelegerea și promptitudinea îi caracterizează pe toți membrii colectivului, dar pentru accesul în studio îi sint recunoscător domnului director Al. Cimpean. Pentru toate, mulțumesc acestor oameni cu suflet mare. (Adișor Horvat, Bircea Mică).

DIN NOU DESPRE GARAJE

„Un număr de 42 locații din blocurile AB 18, 30, 54, 55 și 56 din Gojdu, Deva, posesori de autoturisme, vor să-și construiască garaje fără autorizație de construcție, afirmând că acceptă să plătească amendă și vor rămâne cu ele”.

Semnatarul scrisorii — 51 de locatari ai blocului AB 18, Aleea Muncii, Gojdu — își justifică opoziția față de o asemenea inițiativă prin faptul că zona verde dintre blocurile în cauză este restrânsă și de ea au dreptul să se bucure toți locatarii, mai ales că foarte mulți sint proprietari de apartamente. Poluarea aerului de la gazele de eșapament cea fonică, în locul verdeții și al florilor, nu sint dorite. În plus, blocul în care dumnealor locuiesc are subsolul des inundat și se tem că prin construirea acestor garaje fenomenul ar deveni permanent, datorită canalizării și ploilor, iar vidanțele n-ar mai avea acces. Acest lucru ar duce la o mai mare deteriorare a blocului, care și așa se resimte — spun oa-

menii — după inundațiile din 1970 și cutremurul din 1977.

Locatarii au stat de vorbă cu administratorul asociației 8, dl. Staicovici, care le-a precizat că nu s-a dat nici un consimțământ pentru construirea acestor garaje. Dumnealor solicită și sprijinul ziarului pentru ca cei interesați, reprezentanți de dl. Maier Francisc, să au primească autorizație de construcție a garajelor, aceasta fiind contrară doctrinei majorității locuitorilor din zonă.

Ziarul nostru este pentru legalitate, oricum nu a apărut încă o lege a sistematizării, ar trebui ca cei interesați de construirea garajelor să mai aștepte. Altfel, s-ar putea să fie obligați nu doar să plătească amenzi, ci și să demoleze construcțiile realizate fără forme legale.

POȘTA RUBRICII

• **Gheorghe Duma, Crișcior.** 1. Greva e o formă a luptei sindicale prin care se urmărește îndeplinirea unor revendicări; desigur, nu în toate cazurile se impune recurgerea la grevă; 2. Negocierile de salarii se fac pentru toate categoriile de personal și nu ar trebui să fie în favoarea unora și în defavoarea altora; 3. Între conducătorii unui agent economic și un patron nu se poate pune semnul egalității; oricum, exprimări cam sint cele din scrisoarea dv. n-ar trebui să existe în vocabularul nici unuia dintre ei; 4. Drepturile omului în România vor fi cuprinse de noua noastră Constituție și în nici un caz nu exclud obligațiile fiecărui cetățean; 5. Nu e firesc să emitem pretenții cită vreme nu ne-am îndeplinit obligațiile; 6. Democrația nu poate fi concepută fără respectarea legilor.

• **Vasile Roșca, Deva.** După cercetările efectuate, Direcția de Poliție a județului Hunedoara ne face cunoscut: „Între Roșca Vasile și Voica Ioan s-a încheiat un contract civil prin care acesta din urmă s-a obligat să-i repare autoturismul, în-

să pe parcurs l-a descompletat, înstrăinându-i roțile din față și acumulatorul. Fapta constituie infracțiune de abuz de încredere conform art. 213 din Codul Penal, iar numitul Roșca Vasile trebuie să se adreseze comisiei de judecată, care este competentă a soluționa cauza”.

• **Un grup de muncitori din „Siderurgica” S.A. Hunedoara.** Deși nu avem convingerea că grupul este autentic prin semnăturile de pe sfârșitul scrisorii, vom reda ceea ce considerăm esențial din scrisoarea dumnealor, rezervându-ne dreptul unor succinte comentarii:

Referindu-vă la articolul nostru: „De ce fac medicii grevă? — spuneti:

„Chiar ne întrebăm și noi oamenii de rind: de ce fac medicii grevă? De ce nu fac o grevă în care să ceară să nu mai ceară (sic) ciubucuri de la oamenii bolnavi, și așa destul de săraci. Noi încă nu am văzut doctor fără mașină, vilă (sau apartament de 3-4 camere), mobilată în ultimul stil. Zămisle pleacă acasă cu mil de lei și foarte multe lucruri pe care dacă bolnavii nu le-ar da, medicii noștri „amabili”, nici nu ne-ar băga în seamă”. Ne producând acest paragraf din scrisoarea dv. credem că nu mai aveți motiv să ne puneți la îndoială buna-credință.

Nu contestăm adevărul unora dintre spusele scrisorii dv. Dar nici dv. nu puteți nega gradul lor de particularitate. Pe baza unor exemple particulare, nu putem condamna ori supune oprobriului public o întreagă categorie profesională. Poate nu s-au înțeles bine spusele doctorului Radu Girleanu în articolul la care v-ați referit. Cerind, prin arma grevelor, recunoașterea unui anumit statut social al cadrului medical, marea majoritate a medicilor doresc sincer să evite posibilitatea, chiar și probabilitatea prostituției profesionale prin acceptarea (poate determinarea) favorurilor bolnavului. Și poate atunci legea va putea fi aplicată cu toată rigoarea celor care fac comerț cu actul medical.

PORNIND DE LA O SCRISOARE

„Copii fără copilărie?”

„Vă scriem cu rugămintea fierbinte de a veni în sprijinul unor copii fără copilărie. Este vorba despre copiii d-lui A.S. (prescurtarea numelui ne aparține — n.n.) din Hunedoara. Deși trăiesc ambii părinți și sint tineri, cinci copii sint lăsați permanent în voia Domnului... Sint continuu flămânzi, murdari și se descurcă cum pot. Dacă discutăm cu ei în privința copiilor, devine furiosă, agresivă. Vă rugăm să veniți în apartamentul locuit de această familie și să vedeți o mizerie de neimaginat. Noi, vecinii, vă scriem cu rugămintea ca dv. să faceți ceva pentru ca acești copii să fie internați într-o unitate de ocrotire. Vă mulțumim anticipat”. Semnează Mariana Damaschin, Terezia Lăcătuș, Maria Năstădean, C-tin Popescu, Toader Jijile.

Am redat în esență scrisoarea expediată din Hunedoara, de locatari din blocul 16, strada București. În urma lecturării ei, ne-am propus realizarea unei anchete spre a veni în sprijinul celor mici. Care este impresia noastră în urma cercetării la fața locului a reclamației? Am găsit, într-adevăr, doi copilași — pe Andreea și pe Corina, în vîrstă de 3 și, respectiv, 5 ani — încauși singuri în casa lor pe celalți trei, mai mari, i-am găsit la școală. Părerea descălișor este că alții Cristi și Simona, cît și Camelia sint „la limita minimă a cunoștințelor”, dar cazul nu este singular și mai ales nu-i cel mai grav. Deoarece vecinii de scară cu care am discutat personal au susținut că „cei mici sint lăsați de capul lor și că în apartament e o mizerie

de nedescris”, împreună cu două cadre didactice de la Școala Generală Nr. 8 și cu cei trei copii, care terminaseră orele de curs, ne-am deplasat în domiciliul familiei A. „Mama lucrează în combinat, ne-au spus copiii, iar curățenie mai facem eu și ea” (adică Simona și Cristii, gemeni, în clasa a III-a). În apartament era puțină dezordine, dar nu murdărie. Una dintre camere arăta chiar bine. E adevărat că cei mici nu aveau pregătita mîncarea. Vor mîncă doar cînd vor sosi părinții de la serviciu, ori se vor descurca singuri (? !).

Stimați semnatari, nu putem să vă dăm întru totul dreptate. Nu considerăm că-i cazul intervenirii micuților într-o casă de copii. Cel puțin din această dată. Lipsa sentimentului matern e oricum mai cumplită decît furtul meu. Dar un semnal de alarmă pentru cei doi părinți trebuia tras. Și ținem să vă mulțumim că ați făcut-o. Sperăm ca o altă mama, cît și totă lumea, să se gîndească la copii, duminică, să se recunoască printre rînduri. Și mai sperăm că încă nimic nu-i pierdut, că cei doi părinți vor simți că atenția celor ce-i cunosc și a altor oameni de bine este atîntită asupra comportamentului lor în raport cu copiii. Și vor înțelege că dacă au adus pe lume cinci ființe — copii frumoși și curioși, altfel — trebuia să-i îngrijească cu toată disponibilitatea sufletească de care sint capabili. În caz contrar, vor fi aruncați mai departe cu degetul, iar mai tîrziu copiii îi vor judeca.

ESTERA SINA

Precum limpezimea bobului de rouă

Fiecare gest uman are o semnificație, uneori evidentă, alteori nu, dar ea nu lipsește. Cazul pe care-l relatăm în continuare face parte, fără doar și poate, din prima categorie. Iată-l, pe scurt:

Vasile Chira, cel ce frămîntă și coace o pită foarte gustoasă la brutăria din Riu de Mori, a venit la primărie plîngînd:

— Ce ne facem acum? a zis printre lacrimi. Eu și ai mei am rămas pur și simplu sub cerul liber.

Ce se întimplase? C.V. locuia împreună cu soția și cei doi copii — unul de șapte, celălalt de șase ani — în colona de la Brazi. Din cauze ce n-au importanță în contextul îndurerilor de față, un incendiu i-a distrus tot. Au ars mobilă, hainele, absolut tot ce era înduntru. A rămas intactă, cine știe prin ce minune, o păpușă de ebonită. Omul avea, deci, motive temeinice să fie necăjit foarte.

Domnul Ionel Munteanu, primarul comunei, ce cunoștea cazul de la fața locului, i-a zis omului:

— O să vă ajutăm, n-o să vă lăsăm în necaz. Doar sintem oameni.

Primarul s-a sfătuit cu colaboratorii săi, cu mai mulți oameni din sat și a

inițiat o colecție publică. Aproape toți din satul Riu de Mori, și nu numai au venit în ajutorul familiei cu bani, cu îmbrăcăminte și încălzăminte pentru cei mici ș.a. A dat fiecare ce a putut și a avut. Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Au fost goltite două camere din clădirea primăriei și i s-au oferit drept adăpost familiei aflate în suferință. Tot primarul s-a ocupat și de mobilarea încăperilor respective — au fost aduse două paturi, un dulap, o masă, scaune. Astfel că familia Chira locuiește în condiții cît de cît omenești.

— Domnule, n-am cuvînte destule pentru a mulțumi primarului și celor ce ne-au sărit în ajutor — ne-a spus C.V., zilele trecute.

— Nu-s necesare mulțumirile — a intervenit Ionel Munteanu. Să coacă pită ne bună pentru oameni, asta-i important!

— Așa oi face, cu toată inima și priceperea mea — a zis C.V.

Zicem că fiecare gest al omului are o semnificație. Cel relatat mai sus are, evident, și el una. Este oare necesar s-o numim? Nu, intrucît e limpede ca bobul de rouă.

TRAIAN BONDOR

TRUFEUL CETĂȚII LA ȘAH

În perioada 19-28 Iulie 1991, pe durata a 9 runde, se va desfășura în municipiul Deva ediția a V-a a „Trufeului Cetății” la șah. Organizatorii turneului, deschis tuturor șahiștilor din țară — indiferent de clasificarea sportivă — sint clubul de șah Deva și Comisia județeană de șah a județului Hunedoara. Gazda ospitalieră a concursului va fi Liceul „Decebal” din Deva, instituție de învățămînt cu tradiție în municipiu, unde este îndrăgit jocul de șah.

Edițiile trecute au fost onorate de participarea unor sportivi din elita șahului românesc: maeștri internaționali, maeștri FIDE, maeștri, candidați de maeștri care, cu sportivitate, și-au disputat șansa alături de șahiști amatori cu categorii mai mici. Și surprizele n-au lipsit, sporind atractivitatea întrecerii. Atracția o poate constitui și fondul de premiere care se ridică în acest an la 50 000 lei, de la 10 000 lei pentru cîștigător la 500 lei pentru ultimul dintre cei

25 de premiați. Dorința organizatorilor este de a sporii interesul în țară pentru acest turneu anual, cel mai important prin amploare din județ și din zonă, dar, în primul rînd, de a realiza o largă popularizare a sportului minții în rîndul amatorilor și începătorilor al copiilor. Sperăm ca la ședința tehnică ce va avea loc în ziua de 19 Iulie a.c., orele 17, la Liceul „Decebal” din Deva, să fie depășită cifra înscrișilor ediției precedente — 64. Suportul material al acestui important turneu este asigurat de sponsorii săi: MACON S.A., Casial S.A., Renel Filiala Electroc centrale, Ziarul „Cuvîntul Liber”, Editura Sigma, Firma Electron Service, Firma Mart, Organizația Tinerețului liber, Firma Metcom SRL, Firma Mondoturism, Editura Destin, Universitatea Ecologică, Liceul Decebal, ACR, OJT, Întreprinderea cinematografică și Fundația județeană pentru tineret — cu toții din municipiul Deva. Participanții vor avea a-

supra lor piese de șah regulamentare, tablă de șah de carton, ceas de control, iar jucătorii legitimați carnetul de legitimare, intrucît se vor acorda categorii sportive în funcție de punctajul obținut. Turneul

se desfășoară în sistem elvețian. Informații suplimentare se pot obține la telefoanele 956/21569 (dl. Ghiguiță Vladimir) și 956/22521 (dl. Mihail Călugăr).
CORNELIU HOTARAN,
colaborator

FESTIVALUL NAȚIONAL DE MINIBASCHEȚ

Duminică s-au încheiat la Deva întrecerile din prima serie a Festivalului Național de minibaschet — ediția a 25-a. La întrecerile din prima serie, tinerii baschetbaliști de la C.S.S. Deva (pregătiți de profesorii Csaba Safar și Livia Reclaru) au obținut jocul I în concursul băleților, terminînd turneul fără nici o înfrîngere sau meci egal. O victorie meritată, la care au contribuit Cozmin Pătrășcolu, Zoltan Safar, Dan Mureșan, Alin Faur, Horațiu Moga, Alin Opreș, Horațiu Moldovan, Radu Crișan, Cornel Mihu și Daniel Fabian.

Organizatorii acestui festival au acordat și o serie de alte premii în obiecte, diplome, cupe, plachete — pentru cel mai tehnic jucător — Zoltan Safar (C.S.S. Deva) și Heiga Hambric (C.S.S. Gheorgheni), premiul fair-play echipei C.S.S. Steaua București și C.S.S. Satu Mare.

În concursul special — „Coșul de aur” — locul I la individual a revenit baschetbaliștilor Alin Faur (C.S.S. Deva) și Mihaela Soare (C.S.S. 6 București), iar la echipe — C.S.S. 3 Steaua București și C.S.S. Gheorgheni. Mai notăm evoluțiile deosebite ale echipelor din municipiul Deva la întrecerea șahurilor generale, unde clasamentul general arată astfel: 1. Șc. Gen. Nr. 1 Deva; 2. Șc. Gen. Nr. 8 Tg. Jiu; 3. Șc. Gen. Nr. 4 Deva.

NICOLAE GAVREA,
colaborator

